

VŠEHOCHUŤ

Srpen 2026

**TAJEMNÁ MÍSTA - BERBEŘI
GEOLOGIE - DESKOVÁ TEKTONIKA
NAIVISTÉ - CHAIBIA TALAL
ČESKÉ SCIFI - ČESTMÍR VEJDĚLEK
MATEMATIKA - TROJÚHELNÍKY 3**

PRO RODINU, PŘÁTELE A ZNÁMÉ

KDO NECHCE ČÍST, TAK SI PROHLÉDNE OBRÁZKY

MILÍ PŘÁTELE A PŘÍZNIVCI,

a je tu srpnové číslo. Co tu máme? Na titulní stránku jsem vybral snímek z národního parku Zion v USA. Uvnitř se seznámíte s kontinentálním driftem a pak se podíváte za naivní malířkou do Maroka. Když Maroko, tak také Berberři, národ s tisíciletou tradicí. Pokud neznáte autora sci-fi Čestmíra Vejdělka, tak se s ním také na těchto stránkách setkáte. Z matematiky si můžete bleskově zopakovat nějaké poučky z geometrie a pak se věnovat dějinám Litoměřic a zaniklému hradu Mojžíř. S AI jsme o hradu vymysleli pověst. No nic moc. A máte tam také básničku o měsíci srpnu od Gemini i s ilustrací. Tak si vše užijte a HLAVNĚ KLID.

Z DOMOVA

Dneska ne přímo z domova, ale z dovolené. Vlevo je Hrnčířský dvůr ve Zvířeticích, dole se nacházíme ve Starých Hradech.

BLOGOVÁNÍ

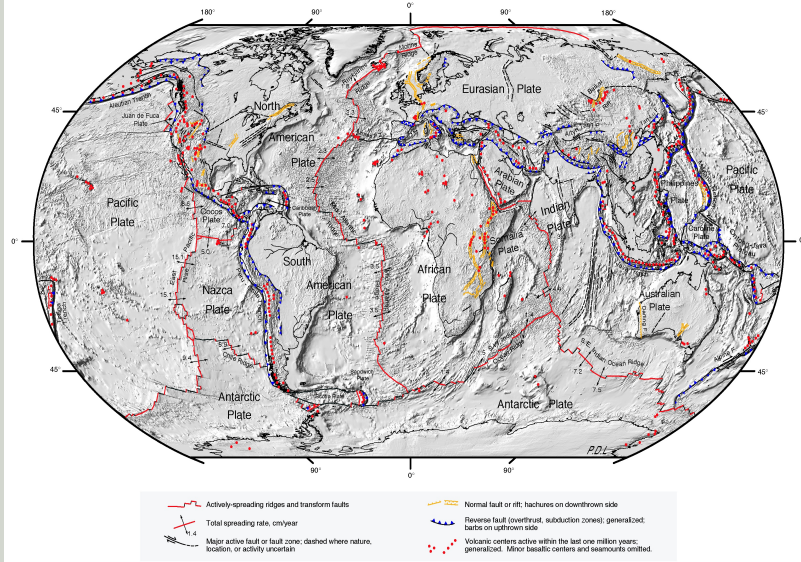
začal srpen. Měsíc opět uběhl v činorodém ruchu. K Všehochuti jsem se dostal až ke konci měsíce, jinak začátek měsíce věnován diskrétním p_prostorům, pak jsem uvázl a začal si opakovat více do hloubky programování: php, javascript, jquery, css a

podobné blbiny. Od počítače jsem si odpočinul týden v Markvarticích, kde jsme s Maruškou a sestrou Jitkou a švagrem Pavlem málem zmrzli. Moc jsme se do počasí netrefili, ale беру k dobru, že jsme se neuvařili. V klubu stále 41. Bye.

DIGITAL TECTONIC ACTIVITY MAP OF THE EARTH

Tectonism and Volcanism of the Last One Million Years

Z geologie

O tom, co máme pod nohama, jak to vzniká,... a vůbec o geologii .
Dnes - **tektonické desky**.

1

Tajemná místa

Berberi jsou původní obyvatelé severní Afriky, především Maroka, Alžírsko a Tunisko, kteří sami sebe nazývají Amazigh (svobodný člověk). Jejich kultura sahá tisíce let do minulosti.

3

České sci-fi a fantasy

Čestmír Vejdělek - byl český spisovatel, publicista a redaktor. Emigroval do Německa.

5

Naivisté

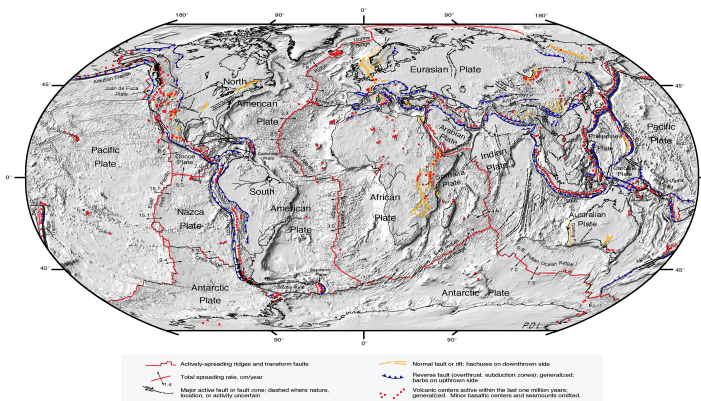
Chaïbia Talal byla Marocká naivní malířka, žila v Chtouka, v malé vesnici poblíž El Jadida.

Geologie

Geologie je přírodní věda zaměřující se na procesy neživé přírody v rámci známého vesmíru. Zkoumá složení, stavbu a historický vývoj Země a jiných vesmírných objektů. Rovněž se zabývá pochody, které probíhají v jejich útrokách i na povrchu (geologické děje).

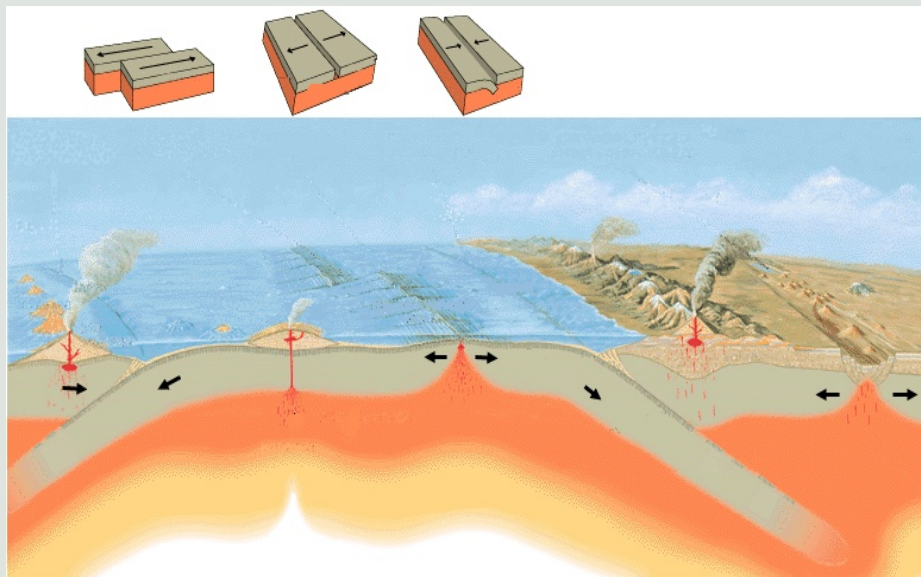
DIGITAL TECTONIC ACTIVITY MAP OF THE EARTH
Tectonism and Volcanism of the Last One Million Years

Desková tektonika je komplexní vědecká teorie zabývající se dynamickým vývojem systému tektonických desek na povrchu Země v návaznosti na procesy a strukturu zemského pláště. Nejsvrchnější vrstva Země tzv. litosféra je podle této teorie rozlámána na několik částí, které se vůči sobě mohou pohybovat díky plastické astenosféře, která je pod nimi. Na tzv. středooceánských hřbetech vzniká nová oceánská kůra, stará se naopak zanořuje do zemského nitra v místech tzv. subdukci. Kontinentální kůra je zřejmě víceméně stabilní, ale i u ní dochází ke kolizím (např. mezi Indií a Asií díky níž vznikl Himálaj). Pohyb tektonických desek je v rozmezí 0 až 100 mm/rok, jednotlivé desky se ale pohybují různými směry i rychlostmi. Desková tektonika je také velmi účinný proces pro chladnutí planety, což umožňuje generování silného geomagnetického pole kolem Země – žádný jiný objekt (s možnou výjimkou ledových měsíců) ve Sluneční

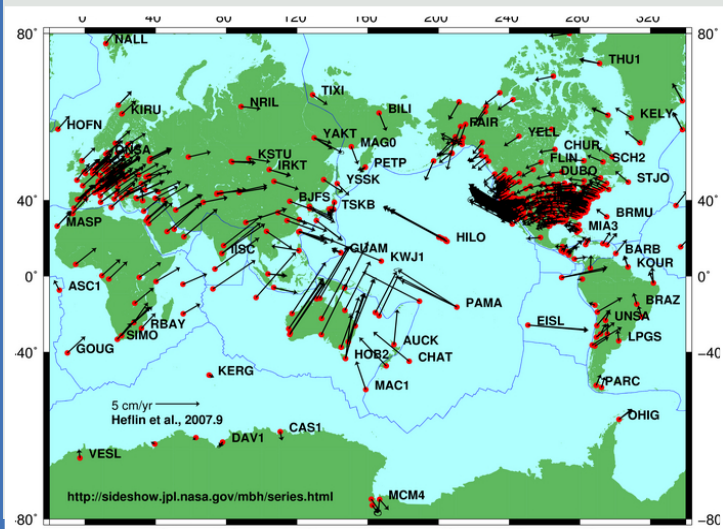
soustavě známky deskové tektoniky dnes nevykazuje. U Země patrně započal před 3 miliardami let, ale možná i dříve. Ke změně došlo asi před 2,5 miliardou let, ale možná došlo k postupnému vývoji desek. Proces se vyvíjel postupně a neobjevil se náhle. Navíc se patrně podstatně nezměnil.

Teorie vznikla rozšířením staršího konceptu kontinentálního driftu, který byl vyvinut v prvním desetiletí 20. století německým geologem Alfredem Wegenerem, a rozšiřování oceánského dna navrženým v 60. letech 20. století. V současnosti se předpokládá, že se na Zemi nachází 7 či 9 velkých tektonických

desek (v závislosti na tom, jak jsou definovány) a mnoho menších desek. V závislosti na jejich vzájemném pohybu se rozlišují rozhraní konvergentní (kolizní), divergentní (rozestupující se) a transformní (posunující se). Doprovodnými jevy pohybů desek je vznik zemětřesení, vulkanické činnosti, vznik horstev a hlubokomořských příkopů.

Tektonické desky se mohou pohybovat proto, že zemská litosféra má vyšší pevnost a nižší hustotu než spodnější astenosféra. Jejich pohyb je způsobován výstupem teplejšího materiálu v plášti. Rozdíly v hustotě v plášti vedou k plášťové konvekci, která se projevuje v pohybu tektonických desek jako kombinace tahu, sestupného nasávání v subdukčních zónách a variace topografie a hustoty kůry, což vede k rozdílům gravitační síly působící na Zemi. Poměr jednotlivých sil působících na desku je zatím neznámý a je předmětem vědeckých debat.

Naivisté - Chaïbia Talal

Chaïbia Talal (1929 – 2. dubna 2004) byla a Marocká malířka.

Chaïbia se narodila v Chtouka, malé vesnici poblíž El Jadida v Maroku v roce 1929. Ve 13 letech byla poslána svými rodiči do Casablanca, aby si vzala 70letého muže. Ve 14 letech porodila syna (Hocein) a ve věku 15 let ovdověla. Když její manžel zemřel, pracovala jako služka, aby si vydělala peníze na živobytí sebe a svého syna. Talal se věnovala tomu, aby svému synovi poskytla přiměřené vzdělání, zejména akademickou gramotnost, ačkoli sama zůstala celý život negramotná. Poté, co darem obdržela umělecké potřeby od cizích lidí, byla inspirována k tomu, aby začala malovat.

Její práce nebyla v marockém uměleckém světě zpočátku dobře přijata. Talalův syn se stal uznávaným umělcem sám o sobě a v roce 1965 představil Talalu řediteli Musée d'Art Moderne de Paris v Paříži, Pierre Gaudibert, na kterého její práce udělala dojem. Po tomto setkání byla její díla vystavena v Goethe-institutu v Casablance a Muzeu moderního umění v Paříži v roce 1966.

Byla úplně samouk. Talal byla známá tím, že prolomila tradiční hranice. Její práce je kategorizována jako „outsider umění“, což ilustruje nekonvenční myšlenky členů netradičních uměleckých hnutí. Byla ovlivněna díly umělců z Malířské hnutí CoBra. Její práce je také některými lidmi, jako například novinářem Ahmedem El Fassim, považována za naivní.

V roce 2015 vytvořil marocký filmař Youssef Britel životopisný film Chaïbia. Scénář filmu napsali David Villemin a Youssef Britel a v hlavní roli Saadia Azgoun

ako Chaïbia Talal.

✓ v roce 2004 Talal zemřela na infarkt v Casablance ve věku 75 let.

Talaliny práce se nadále vystavují, například na výstavě Katar- Maroko 2024 Rok kultury, kde byla její díla zahrnuta do sekce o Ženy ve společnosti.

Ocenění

Zlatá medaile z Francouzská akademická společnost pro vzdělávání a povzbuzení. - březen 2003.

BERBEŘI

Berberi jsou etnická skupina, která žije převážně v severní Africe, zejména v oblastech jako jsou Maroko, Alžírsko, Tunisko a Libye. Jejich historie je bohatá a sahá tisíce let zpět.

Berberi jsou etnická skupina, která žije převážně v severní Africe, zejména v oblastech jako jsou Maroko, Alžírsko, Tunisko a Libye. Jejich historie je bohatá a sahá tisíce let zpět. V období antiky se Berberi setkávali s fenickými, řeckými a římskými civilizacemi. Někteří z nich byli integrováni do těchto kultur, zatímco jiní si uchovávali svou identitu.

V 7. století, po příchodu islámu, se Berberi začali konvertovat k nové víře. Vytvořili různé dynastie, jako byla dynastie Almoravidů a

Almohadů, které měly významný vliv na region. V 19. století začaly evropské mocnosti kolonizovat berberské oblasti, což vedlo k potlačení jejich kultury a jazyka. Ve 20. století se Berberi stali součástí národních hnutí proti kolonialismu. V mnoha zemích začali usilovat o uznání své identity a kulturních práv. Dnes se Berberi snaží o revitalizaci své kultury a jazyka.

Tradiční příběhy a písně jsou předávány ústně. Tradiční hudba zahrnuje použití nástrojů jako je guembri a bendir. Tance jsou často součástí oslav a rituálů.

Tradiční oděvy, jako je djellaba a kaftan, jsou často zdobeny barevnými vzory.

Šperky, zejména z kovu a korálek, mají hluboký symbolický význam. Berberské svátky, jako je Yennayer (berberský Nový rok), jsou spojeny s agrárními cykly a mají bohaté tradice.

Tradiční berberské domy, jako jsou kasbahy, jsou často stavěny z místních materiálů a přizpůsobeny klimatickým podmínkám.

Berberská kuchyně je známa svou rozmanitostí a chutí.

Couscous: Tradiční jídlo z pšeničných krup, často podávané s masem a zeleninou.

Tagine: Pomalu vařený pokrm v keramickém nádobí, obvykle s masem (jehněčí, kuřecí) a zeleninou, ochucený kořením.

Harira: Hustá polévka z čočky, rajčat a koření, oblíbená během ramadánu.

Mechouia: Grilovaná zeleninová směs, často podávaná jako předkrm.

Mátový čaj: Oblíbený nápoj, připravovaný z čerstvé máty a zeleného čaje, často sladký.

Berberské muzeum v Tamezretu je fascinujícím místem, kde můžete objevit bohatou kulturu a historii Berberů. Muzeum vystavuje různé artefakty, od tradičních oděvů a šperků po

každodenní nástroje a umělecké předměty.

Tamezret je také známé svými malebnými uličkami a architekturou, která odráží berberské dědictví. Návštěva muzea je skvělým způsobem, jak se dozvědět více o životním stylu a tradicích tohoto fascinujícího etnika.

Chenini je malebná berberská vesnice nacházející se v Tunisku, konkrétně ve regionu Douz. Tato vesnice je známá svými tradičními domy vybudovanými z hliněných cihel, které se harmonicky integrují do okolní krajiny. Chenini se nachází na svahu hory a nabízí nádherné výhledy na poušť.

Vesnice je také známá svou bohatou historií a kulturním dědictvím. Místní obyvatelé stále udržují tradiční zvyky a způsob života, což přitahuje turisty, kteří hledají autentické zážitky.

Chenini je ideálním místem pro ty, kteří se chtějí ponořit do berberské kultury a objevovat krásy tuniské pouště.

Destinace Dahar byla v říjnu 2021 zvolena mezi TOP 100 destinací udržitelného turismu a je také třetím finalistou mezinárodního ocenění TO DO AWARD 2022.

Douiret je tradiční berberská vesnice. Tato vesnice je známá svými malebnými kamennými domy a úchvatnými výhledy na okolní krajinu. Douiret je také známá svou bohatou historií a kulturou, která odráží život berberských komunit. Domy ve vesnici jsou postaveny z místního kamene a hlíny, což jim dodává charakteristický vzhled. Mnoho budov zůstává neobydlených, což dokládá historický úpadek. Okolní krajina nabízí nádherné stezky pro pěší turistiku a možnosti objevování přírody.

Ksar el Ferech, známý také jako Ksar al-Farich, je historické místo v Tunisku. Jedná se o opevněnou sýpku a tradiční vesnici, která je ukázkou architektonického stylu tohoto regionu. Ksar je

charakteristický svým labyrintovým uspořádáním, opevněnými zdmi a skladovacími místnostmi, které sloužily k ochraně obilí a dalšího zboží.

Místo odráží berberskou kulturu a historický význam

obchodních cest v oblasti.

Návštěvníci Ksar el Ferech si mohou prohlédnout jeho jedinečné stavby a seznámit se s tradičním způsobem životního stylu místních komunit.

Ksary (sýpky) Berberů stavěli ve 12.–15. století našeho letopočtu. Některé jsou těžko dostupné a okem snadno přehlédnutelné, skryté v horských průsmycích.

Kšár Hadada je zapsán na seznamu světového dědictví UNESCO.

Berberi tak představují důležitou součást kulturního a historického dědictví severní Afriky.

LITOMĚŘICE - HISTORIE

Lippert 1871; Smetana 1996; Kotyza/Smetana/Tomas 1997; Tomas 1999; Kocánová 2006; Hrubá 2007; Macek 2007

...Linie městského opevnění procházela zřejmě v trase dnešních ulic Krajské, Okružní a Klášterní, což by znamenalo, že za hradbami se ocitlo nejen zmíněné „první“ město, ale překvapivě i nově založený klášter minoritů v severovýchodním koutě městského osídlení. Tato možná skutečnost vedla k domněnce,

zda nebyl rozsah města během lokace utilitárně omezen.

Součástí fortifikační linie by pak byl nejspíše i stávající kostel Všech svatých (viz rekonstrukci Petra Macka, in: Kotyza/Smetana/Tomas 1997, 122).

Úspěšným založením města vznikl základ pro působivý protiklad měšťanské a církevní enklávy, které byly situovány na protilehlých pahorcích. O pouhých 20 let později došlo k dalšímu významnému pokusu o rozšíření města. Nejspíše z popudu litoměřických měšťanů bylo v r. 1253 Přemyslem Otakarem II. založeno „nové město“, které mělo být jakýmsi rozšířením stávajícího města do prostoru bývalého hradiště v severní části Dómského pahorku. Odlehlost místa i nevůle kapituly patrně způsobily, že se tento pokus nezdařil. S tímto záměrem mohl souviset plán krále na výstavbu nového královského hradu jako součásti fortifikace města. Rozšíření města bylo v rukou nejen litoměřického rychtáře Lutolda, ale i dalších dvou významných měšťanů Jana z Míšně a Jindřicha z Freibergu. Pokus o tuto lokaci byl opakován r. 1263, opět bez úspěchu. Mnohem úspěšnější bylo rozšíření, které se odehrálo nejspíše v letech 1351–1359, kdy byly k městu připojeny bloky při severním a východním okraji dosavadní lokační struktury. Přímá linie nových severních hradeb navázala na nový královský hrad. Z urbanistického hlediska bylo nejvýznamnější rozšíření východním směrem, kde byla plocha města

více než zdvojnásobena. Osou nové části města se stala široká obchodní třída, jejíž linii doplnily dvě paralelní ulice a na ně navazující příčná spojení. V jižní části rozšíření byly do půdorysu možná zahrnuty i části původní kupecké osady (Kotyza/Smetana/Tomas 1997, 123–124). Velkorysou karlovskou lokací se v principu

uzavřel urbanistický vývoj vnitřního města. Litoměřice se po ní rozlohou i významem řadily mezi přední města v Čechách. Zásadním mezníkem se stal rozsáhlý požár v r. 1537, na který navázala působivá renesanční proměna města.

Litoměřice — městské opevnění

Nejasnosti stran průběhu hradeb 13. stol. jsou způsobeny zejména rozšířením areálu města někdy v druhé polovině, respektive závěru 14. stol. Na severu se tak město dostalo do těsnějšího styku s dalším, vrcholně středověkým královským hradem, který byl posléze pojat do severozápadního nároží hradeb. Původní linie městských hradeb ze 13. stol. se tak zachovala jen nad Pokratickým potokem na jihozápadní až západní straně. Není zcela jasné, zda se již tímto zvětšením města také ustálil počet a poloha čtyř bran — Dlouhé na východě, Michalské na západě, Mostecké na jihu a Nové na severu (názvy se v pramenech vesměs objevují až od 16. stol.). Z fortén je spolehlivě doložena jen jediná — Mlýnská či u Sv. Vavřince. Městské hradby se v pramenech objevují k r. 1257, zcela spolehlivě však až 1319, kdy se zmiňují jejich opravy. Další akce tohoto charakteru podpořil Karel IV. (1377) a Václav IV. (1405, 1409). Písemné prameny 15. stol. jinak o hradbách mlčí, více zpráv máme až od konce 20. let 16. stol. K dnešku se dochovaly poměrně rozsáhlé pozůstatky tří hradebních okruhů a deprese příkopu na severovýchodě, brány však zcela zanikly již před polovinou 19. stol.

České sci-fi a fantasy

Čestmír Vejdělek

Čestmír Vejdělek (8. října 1925 – 14. listopadu 2011) byl český spisovatel, publicista a redaktor. Emigroval do Německa. Publikoval též pod pseudonymem Alexandr Jandera. Jeho syn Čestmír Kopecký se stal televizním producentem a dramaturgem.

Bývalý redaktor a v letech 1951 až 1967 ředitel nakladatelství Mladá fronta. V roce 1967 se stal ředitelem Státního nakladatelství dětské knihy (pozdější nakladatelství Albatros). Protože byl v době normalizace politicky perzekvován, z ředitelského postu musel odejít, od roku 1972 do roku 1977 pracoval v dělnických profesích (topič). V roce 1977 emigroval do Spolkové republiky Německo, kde působil jako spisovatel a publicista – jednalo se o vydavatele exilového časopisu Listy. Je mimo jiné autorem několika románů žánru sci-fi, z nichž patrně vůbec nejznámější a nejčtenější je román *Návrat z ráje* z roku 1961,

který původně vyšel na pokračování v časopise *Mladý svět*. Z exilu pochází jedna SF povídka *Květinový dar*, otištěná roku 1991.

Zemřel ve svých 86 letech 14. listopadu 2011 v Kolíně nad Rýnem.

Bibliografie

Duhu pro můj den, napsáno 1957

Návrat z ráje

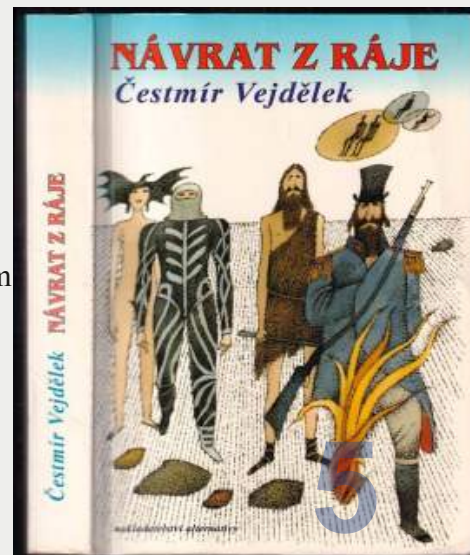
(1961)

Náledí (1966)

Do tmy se neohlédni (1971)

Každý ve svém sklepě, (1974) – pod pseudonymem René Ditmar

Jáchym a pět zmizelých (1976) – pod pseudonymem Alexandr Jandera

Návrat z ráje

... Pilot se jmenoval Jan Kačer a čekal na mne v klubu. Letiště v Máslovicích má příjemný malý klub, postavený někdy před dvaceti léty. Tenkrát se ještě umělo stavět a architekt srovnal pět sálů, hudební místnost, tělocvičnu a lázně do pravidelné hvězdice, do jejíhož středu umístil bar. Tak vedou všechny cesty k baru a zároveň máte výhodu, že vidíte do šesti místností najednou. Já jsem to nepotřeboval, pilot seděl zrovna u baru, pil džus a byl pochopitelně obklopen houfem slečen. Oranžový oblek pilota první třídy se v Máslovicích může objevit nejčastěji jednou do roka. „Zdravičko, profesore,“ zavolal na mne potěšeně, „stihneme se před večerí vykoupat?“

Ciolkovský nás vyvrhl do vesmíru a teď jsme už třetí měsíc letěli nejvyšší možnou rychlostí a viděli Lucii pouhým okem v podobě staré zlaté mince. Raketa nás nijak nezaměstnávala; udržovala sama kurs) obsluhovala početné přístroje a konala na devět tisíc různých vědeckých pozorování, jejichž výsledky zpracovávala a vysílala pro vedoucí stanici), takže my dva jsme vlastně byli jediné nedokonalé mechanismy na palubě. Zfetelně se pamatuji, jak mě skličil pohled na raketu, několik set tisíc tun těžkou, a vědomí jisté odpovědnosti vůči těm, kdo ji stavěli, kdo ji zkoušeli, i nakonec vůči těm, kdo mě do ní dost lehkovážně posadili.

Zatím co Honza jako pilot, jehož posláním bylo v případě nějaké poruchy konstatovat, že se už nedá nic dělat, pociťoval občas nutkání přemýšlet o svém nesnadném úkolu, já musel vynalézat desítky způsobů, jak si ukrátit čas. Ze začátku to bylo lehké. Vrhл jsem se na stohy materiálů, shromážděných předešlými výpravami, a královsky jsem se bavil. Dalo se říci, že si Lucie ze všech šesti expedic vystřelila. Profesor Espolin, paleontolog se specializací na oligocén, našel tam kromě čtyř záhadných tvorů, oblečených do žaketů myší barvy, a kromě bezpečných známek vyspělé civilizace vesměs pouze machairody, kdežto akademik Štejn, entomolog, zaměřený na škůdce, popisuje rovněž čtyři muže v šedivých žaketech, ale jinak výlučně sarančata, zejména typu Pachytylus migratorius, a po probádání celé planety výslovně popírá bytí jediný nález machairoda. A tak dále. Shodní se zdají být jen lucijští ceremoniáři a formule, kterou hlavní lucijský elektronkový mozek navádí rakety k přistání: „LUCIE. STARÝ VÁS NAVEDE NA SHEET. BEREME RECEPTURU.“

Nemělo valnou cenu louskat zprávy řádek po řádku, ale já tam stále hledal nějakou stopu, které bych se mohl přidržet, a strávil jsem tak bez výsledků, ale poměrně příjemně, téměř polovinu předpokládaného trvání letu. Pak jsem byl zvědav, zda dostanu kosmickou skličenosť. Nikdy dříve jsem ji nezažil, ale tolik se o ní psalo a byly na ni zvláštní vědecké ústavy; nechť jsem věřil Honzovi, že je to všechno výmysl šarlatánů. Kosmická nemoc ne a ne se projevit. Už jsem byl srozuměn, že mě zase mine, zvlášť když se Lucie začala vynořovat z

nebeského krásnohledu. Trávil jsem nejvíce času spánkem a četbou a poslouchal jsem také muziku, samozřejmě staré mistry, Regera, Janáčka a Schoenberga; moderní hudby jsem nesnášel od malička. Nebo jsem si pouštěl filmy a televizi z Ciolkovského, ale tam byly samé mizerné pořady, litoval jsem, že nám nemohou propojit České Budějovice nebo Papeete.

A hráli jsme mariáš. Třetího nám dělal jeden navigátor z vedoucí stanice, in kontumaciám ovšem, vysílalo se to na tajné vlně pro zcela mimořádné zprávy, Honza přiletoval kontakty k plastickému televideonu a měli jsme dojem, že sedíme za jedním stolem. Naneštěstí propadl náš partner mariáši tak, že nám nedal pokoj, ani když jsme na karty neměli vůbec náladu. Museli jsme s ním přerušit styky a vymluvili jsme se, že máme strach, aby nám na tu ilegalistiku nepřišli.

Užíval jsem také vzpomínkové pastilky remin, ale styděl jsem se za takový úpadek, ležet na břiše a nechávat mozek přesně a názorně vybavovat nejpříjemnější životní zážitky. Sám jsem svého času hlasoval pro zastavení výroby, což jsme pochopitelně museli projet; lidé mají remin rádi jako kdysi kokain, i když se přejí a člověk má pak své vlastní minulosti plné zuby. Jestliže jsem mohl pro cucání reminu najít ospravedlnění, spočívalo v tom, že jsem miloval Mařenku Hrubou; račte uvážit, že jsem si nepouštěl nic jiného, než výjevy s ní.

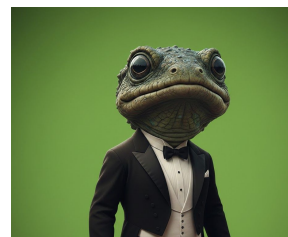
Honza patřil k antireministům, ale ke skalním, a tablety si vůbec nevzal s sebou, jako ostatně nepil ani nekouřil. Honza Kačer byl všestranně zajímavý chlapík. Tvrdil, že mu bylo zrovna šest let, když se rozhodl stát se kosmickým pilotem. Bydleli prý tenkrát na Letné a vraceli se za šera domů, matka, Honza a druhý capart, když se Honza zeptal, kde je táta, a když se mu dostalo odpovědi, že ve službě, na Měsíci. Tamhle na tom měsíčku, mami? Ano, Jeníčku, právě tam. Ale mami, to nemůže být, táta je přece takhle veliký a nevešel by se na ten mrňousek. A kde by čekal, když je měsíce půl, poznamenal prý tenkrát bratr. Jen počkejte, chlapi, odpověděla trpělivá žena, až budete velcí, uvidíte, kolik je na Měsíci místa. A Honza: Já tam určitě pojedu.

Ke mně se choval s přiměřenou dávkou úcty, ale měl jsem dojem, že se mi za zády shovívavě pošklebuje. Toť se ví, počítal si o dvanáct roků méně, přestože proslul jako prvotřídní kosmický pirát nota bene v druhé generaci, dvanáct je dvanáct, měl plno sebevědomí, bezmezná víry v „nádhernou budoucnost lidstva“ a v „pohádkové možnosti techniky“

a s
ma
Jel
tak
op
ho

!!! BONUS !!!
KLIKNĚTE A PAK
SI OTEVŘETE
KNÍŽKU V PDF!!!

MLOČÍ SLOUPEK

Pan Vejdělek mě zaujal zejména tím, že v jeho knižce se neobjevuje žádný mlok. Je mi to divné, obrovské moře a oceány, chytrý počítač, chytří lidé a žádný mlok. Pečlivě jsem si pročetl i dějiny Lucie, inteligentní koně, to jo. A zase nic. Dostal jsem pocit, že tady asi autor něco zamlčel. Určitě tam mloci byli a už nejsou. Že by je počítač zlikvidoval? Ale nejsou tam ani umělí mloci. Tak se Benovi asi do ekosystému nehodili, tak je nevyrobil. Mám smutný dojem, že nás mloky něco podobného čeká i tady na Zemi. Váš Andreas.

WWW sci-fi a fantasy

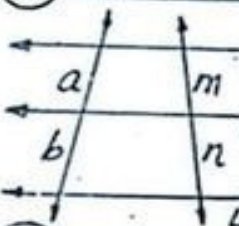
SYFY Magazine je online zine o fantasy a sci-fi. Vydává novinky, recenze a témata plná nadšení a vášně. Díla, která jsou pokroucená, zvláštní a krásná. Výtvořte, kde se tajná místa a sny stávají skutečností.

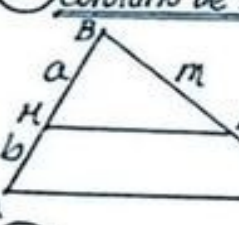

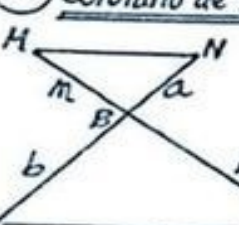
VYBRANÉ KAPITOLY TROJÚHELNÍKY 3

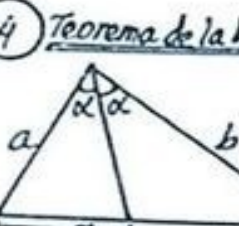
Dnes si opět doplníme znalosti o úhlech a stranách v trojúhelníku. Osy úhlů? Jak prostínek, milý Watsone...

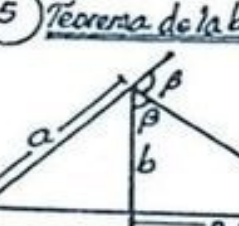
Formulario N°6

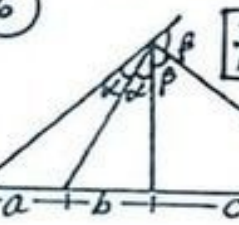
1 **Teorema de Thales.**

 $\frac{a}{b} = \frac{m}{n}$

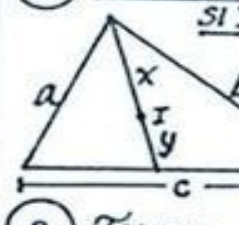
2 **Corolario de Thales.**

 $\frac{a}{b} = \frac{m}{n}$

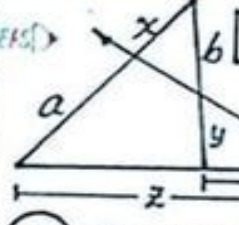
3 **Corolario de Thales.**

 $\frac{a}{b} = \frac{m}{n}$

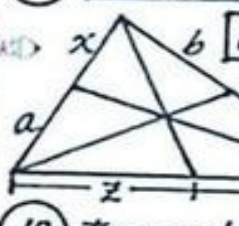
4 **Teorema de la bisectriz interior**

 $\frac{a}{b} = \frac{m}{n}$

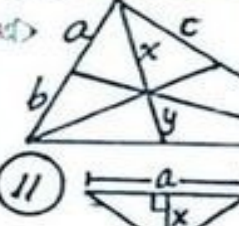
5 **Teorema de la bisectriz exterior**

 $\frac{a}{b} = \frac{m}{n}$

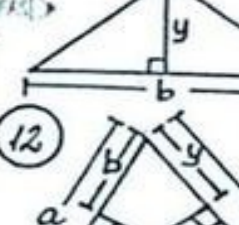
6

 $\frac{a}{b} = \frac{a+b+c}{c}$

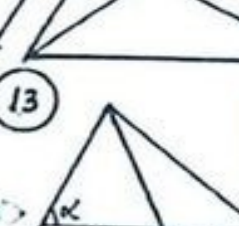
7 **Teorema del Incentro.**
 Si I es Incentro,

 $\frac{x}{y} = \frac{a+b}{c}$

8 **Teorema de Menelao.**

 $abc = xyz$

9 **Teorema de Ceva.**

 $abc = xyz$

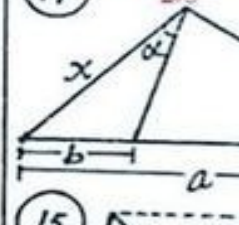
10 **Teorema de Van Aubel.**

 $\frac{x}{y} = \frac{a}{b} + \frac{c}{d}$

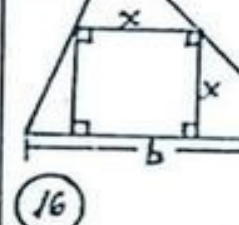
11

 $\frac{a}{b} = \frac{x}{y}$

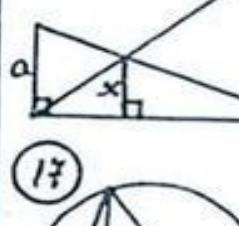
12

 $ab = xy$

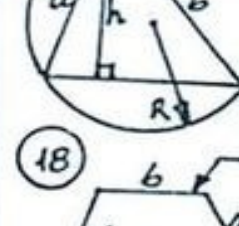
13

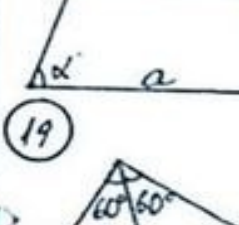
 $\frac{a}{b} = \frac{x}{y}$

14

 $x^2 = ab$

15

 $x = \frac{bh}{b+h}$

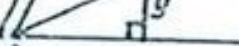
16

 $x = \frac{ab}{a+b}$

17

 $ab = 2Rh$

18 **Trapezio**

 $x = \frac{am+bn}{m+n}$

19

 $x = \frac{ab}{a+b}$

20 **Romboidé**

 $ab = xy$

Naše krásné zříceniny - Mojžíř

Historie a pověsti

Mojžíř (též Wessenstein) je zaniklý hrad nad městskou částí Mojžíř na okraji města Ústí nad Labem. Hrad stál na levém břehu Labe na vrchu Strážný v nadmořské výšce 275 metrů. Dochovaly se z něj terénní reliktů a drobné fragmenty zdiva.

Historie
O hradu se nedochovaly žádné písemné prameny. Sporné je i jeho jméno. V literatuře se často uvádí pod německým názvem Wessenstein, ale už August Sedláček poukázal na záměnu se německým hradem Weesenstein u města Dohna. Jiří Úlovec navrhl hypotézu o jménu Mojžíř ve spojení s rodem pánů z Lungvic, kteří vlastnili vesnici Mojžíř na přelomu 14. a 15. století.

známým majitelem byl v roce 1387 Vygand z Lungvic a posledním Děpolt z Lungvic uváděný roku 1401. Mezi lety 1401 a 1404 statek získal Václav z Vartenberka, který jej připojil k Blansku, a nepotřebný hrad nad Mojžířem

Časopis - blog pro rodinu, přátele a známé
ZDARMA
vychází nepravidelně asi jednou měsíčně
vydává PRUH Soft Litoměřice

email: pavelhruby03@gmail.com
web: www.phrub.cz
fb: <https://www.facebook.com/pavelhruby03>

kompilace obsahu Wikipedie, WWW stránky
grafické programy IrfanView 64, InkScape 1.3, Gimp 2.10.22, inPixio Photo Studio 12 Ultimate, CLOUDE, GEMINI, Krita aj.
vyrobeno v programu Scribus 1.6.6

Možnost zaslání časopisu ve formátu PDF e-mailem. Zájemci pište na můj e-mail.
1. srpen 2026
© PRUH Soft 2026

Archeologické nálezy datují existenci hradu do druhé poloviny 13. století a na počátek 14. století, ale nelze vyloučit ani pozdější osídlení hradu. Rytíři z Lungvic vlastnili ves Mojžíř od druhé poloviny čtrnáctého století, kdy došlo k rozdělení jejich rodového majetku a Mojžíř se stal centrem samostatného panství. Jeho prvním

zanikl.

Stavební podoba

Hrad měl oválný půdorys. Na východní straně ho chránil obloukovitý příkop. V samotném jádře se nachází skalní výchozy bez výraznějších známek zástavby. Pouze ve východní části se dochovaly zbytky zdiva.

Přístup

Na hrad nevede žádná značená cesta. Nejsnazší cesta vede z Mojžíře od kostela svatého Šimona a Judy ulicí U Fary. Ulice vede podél zahrádek a posléze se mění v polní cestu, která záhy uhýbá k severu. Odtud je možné jít přímo na východ a úbočím Strážného vystoupat přímo ke zbytkům hradu.

O TICHÉM STRÁŽCI NAD MOJŽÍŘEM

Když se ve druhé polovině čtrnáctého století rozrostl starý rod rytířů z Lungvic, nezbylo než rozdělit rodový majetek. Tak se z malé vsi Mojžíř stalo srdce nového, samostatného panství. V roce 1387 na zdejším hradě, vysoko na skalnatém ostrohu, pevně vládl rytíř Vygand z Lungvic.

Vygand byl muž přísný, ale spravedlivý. Vypráví se, že do základů hradní věže nechal zazdít starobylost amforu litou ze stříbra, v níž byla uschována kapka svěcené vody. Dokud stříbro zůstane nedotčeno pod hradem, mělo sídlo Lungviců přinášet svým pánům sílu a ochranu před nečistými silami z hlubokých lesů podél Labe.

Po Vygandovi převzal vládu pan Děpolt. Písmena v kronikách o něm naposledy vyprávějí k roku 1401. V ten rok se nad hradem usadila neobvykle mrazivá mlha, která netvala den ani týden, ale celé týdny. Děpolt, sužovaný zlými sny o úpadku svého rodu, prý jedné noci bez stopy zmizel. Místní lidé šeptali, že ho pohltit samotný vrch, na kterém hrad stál.

Netrvalo dlouho a mezi lety 1401 a 1404 získal mojžířské panství mocný Václav z Vartenberka. Václav však o hrad na skále nestál – panství připojil ke svému velkolepému Blansku. Pevnost nad Mojžířem zůstala opuštěná. Bez svých pánů z rodu Lungviců a bez lidského tepla chřadla neuvěřitelnou rychlostí. Kamenné zdi se rozdrobily v prach a pohltitila je divoká příroda.

Lidová slovesnost říká

Kdo za větrných podzimních nocí prochází lesy nad Mojžířem, může mezi stromy dodnes zaslechnout ržání koní a cinkání rytířské zbroje. To se pan Děpolt z Lungvic vrací do míst, kde býval jeho domov, a hledá zapomenutou stříbrnou amforu v ruinách hradu, který kdysi chránil jeho rod.

Óda na srpen

Zlatavé slunce krajinu hřeje,
na polích dozrál už pšeničný klas.
Vteřina ticha se do dálky směje,
přichází srpnový, čarovný čas.

Srpnové večery sladce již voní,
na nebi nočním tma rozprostře plášť.
Vzpomínka na léto tiše se sklání,
každý ten okamžik miluje zvlášť.

Cvrčkové v trávě svou písničku hrají,
paprsky hřejí až do pozdních chvil.
Rybníky v rákosí tajemství mají,
srpen nám do srdce radost zas vlil.

I když se pomalu podzim už blíží,
srpen má stále svou královskou moc.
Únava sladká se na víčka klíží,
když teplé světlo zas pohltí noc.

(AI GEMINI, upraveno)

S R P E N 2026

21 prac. dnů

S R P E N												2026		21 prac. dnů							
31											05:29 20:43	Sobota 1	21:46 08:28	05:31 20:41	Neděle 2	21:59 09:43					
32	05:32 20:40	Pondělí 3 Miluše	22:12 10:58	05:33 20:38	Úterý 4 Dominik, Dominika	22:28 12:16	05:35 20:36	Středa 5 Kristián	22:48 13:38	05:36 20:35	Čtvrtek 6 Oldřiška ☾ 04:21	05:38 20:33	Pátek 7 Lada	23:53 16:26	05:39 20:31	Sobota 8 Soběslav	— 17:43	05:41 20:29	Neděle 9 Roman	00:48 18:45	
33	05:42 20:28	Pondělí 10 Vavřinec	02:01 19:30	05:44 20:26	Úterý 11 Zuzana	03:28 20:01	05:45 20:24	Středa 12 Klára ● 19:37	04:58 20:24	05:47 20:22	Čtvrtek 13 Alena	06:26 20:41	05:48 20:20	Pátek 14 Alan	07:50 20:56	05:49 20:19	Sobota 15 Hana	09:10 21:10	05:51 20:17	Neděle 16 Jáchym	10:27 21:24
34	05:52 20:15	Pondělí 17 Petra	11:43 21:39	05:54 20:13	Úterý 18 Helena, Jelena	12:58 21:57	05:55 20:11	Středa 19 Ludvík	14:12 22:19	05:57 20:09	Čtvrtek 20 Bernard ☾ 04:46	05:58 20:07	Pátek 21 Johana Den památky obětí invaze vojáky Varšavské smlouvy	16:28 23:29	06:00 20:05	Sobota 22 Bohuslav	17:23 ++:++	06:01 20:03 ♍ 04:18	Neděle 23 Sandra	18:07 00:20	
35	06:03 20:01	Pondělí 24 Bartoloměj	18:40 01:22	06:04 19:59	Úterý 25 Radim	19:05 02:31	06:06 19:57	Středa 26 Luděk	19:24 03:45	06:07 19:55	Čtvrtek 27 Otakar	19:40 05:00	06:09 19:53	Pátek 28 Augustýn	19:54 06:14 ☉ 06:18	06:10 19:51	Sobota 29 Evelína	20:07 07:30	06:12 19:49	Neděle 30 Adéna	20:20 08:46
36	06:13 19:46	Pondělí 31 Pavčina	20:35 10:04																		

KRÁLOVSKÉ MĚSTO LITOMĚŘICE

Více na www.litomerice.cz